

test henlægges til den borgerlige Autoritet, som staar Sagen nærmest. Jeg skal altsaa stemme mod Forslaget under Nr. 2, men for det af Udvalget under Nr. 5 gjorte Forslag.

Jesperfen: Jeg erklærede allerede ved 1ste Behandling af denne Sag, at jeg saavel i Principet som i det Væsentlige er enig med den ærede Forslagsstiller, og navnlig dert, at de Fattiges Tavle, hvis Indtægter hidtil ere anvendte til tvungen Understøttelse, blev frigjort og anvendt til frivillig Understøttelse af Saadanne, som ikke hørte ind under det almindelige Fattigvæsen. Jeg er ogsaa enig i Meget af hvad han har udtalt idag, navnlig om, hvorledes Forholdene ere under det almindelige Fattigvæsen, hvor de vedkommende Forsørgelsesrettigheder ere under Lovens Tvang og derfor ikke kunne gjøre Regning paa nogen Hjertelighed, men kun paa, at der gaaes frem imod dem efter den strenge Nødvendigheds Bydende. Den egentlige Forskjel i Anskuelse imellem os var med Hensyn til Bestyrelsen, thi naar Lovforslaget ikke gaar ud paa Mere, end at frigjøre de Fattiges Tavle og derved give det første Stød, den første Impuls til en frivillig Fattigforsørgelse, til en frivillig Understøttelse af dem, som nødvendig villes stødes ind under det almindelige Fattigvæsen, saa kan jeg ikke indsee Andet, end at det isaaald ikke behøves, at der udnævnes en egen Bestyrelse eller — om jeg saa maa sige — et Menighedsraad, thi derved kan det let komme til at see ud, som om Forslaget virkelig skulde gaae ud paa at foranledige oprettet et Menighedsraad, eller idetmindste et Raad til en særskilt Menighedsbestyrelse, hvilket dog, i en saa ubetydelig Sag, mener jeg, ikke behøvedes. Naar jeg derfor i Comiteen er bleven enig med dennes øvrige Medlemmer om at foreslaae den Ordning, vi nu have forelagt, at denne Sag nemlig ikke lægges umiddelbart ind under Sogneforstanderskaberne, men at Sogneforstanderskabet udvælger de Mænd, som skulle deeltage i Bestyrelsen, da er det ikke, fordi jeg enten er kommen bort fra min tidligere Mening, at Sogneforstanderskabet selv meget godt kunde bestyre denne Understøttelse, eller fordi jeg paa den anden Side ikke meget vel

kunde gaae ind paa, at der blev en særlig Bestyrelse deraf, men det var kun, for at der kunde blive Enighed i Comiteen, for at den ikke skulde adsplyttes ved dissenterende Vota, at vi saaledes kom hverandre imøde. Jeg skal derhos ogsaa tillade mig at bemærke, at jeg slet ikke troer, at Forslagsstilleren ved de Indrømmelser, han har gjort i Comiteen, har — saaledes som den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (Beutner) sagde — opgivet Tanken om en frivillig Understøttelse; den Tanke er, som jeg troer, slet ikke opgivet af ham, at der skal være en frivillig Understøttelse, som skal uddeles af en Bestyrelse, der bliver at udnævne af Sogneforstanderskabet. Jeg troer virkelig ogsaa, at Sogneforstanderskabet vil træffe det rette Valg, thi hvis det ikke i sin egen Midte kan finde de dertil skikkede Medlemmer, saa kan det vælge dem blandt de øvrige Sognemænd. Jeg misforstod maaskee den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (Beutner), naar han sagde, at Gyden til at etablere eller tilveiebringe en saadan Fattigbestyrelse hverken vilde kunne findes i Sognet eller udenfor samme; jeg antager, at jeg maa have misforstaaet ham, thi jeg veed ellers ikke, hvor den skulde findes, medmindre han meente, at man skulde recurrere til Qvindens Understøttelse, som vistnok i den private Godgjørenhed kan være meget ønskelig, men dog ikke vel lader sig anbringe her, hvor det gjælder et offentligt, kirkefælig Anliggende. — Med Hensyn til, hvad den ærede Landsthingsmand for Færverne (C. C. Dahlerup) anførte, syntes mig, at han meente, at man ved denne Fremgangsmaade vilde lægge en Tvang paa de frivillige Gaver. Det kan jeg paa ingen Maade forstaae, thi han sagde, at der behøvedes ingen Bestyrelse, men at det kunde henlægges til Sognepræstens Disposition. Ja, naar Taler var om personligt frivillige Gaver, saa har den enkelte Person, det enkelte Medlem Ret til at overlade dem til hvem han vil; men her er nærmest Tale om Frigjørelsen af de Fattiges Tavle, altsaa om Anvendelsen af de Indtægter, som indkomme i denne, og ikke om enkelte Kjærligheds-gaver, og denne Indtægt mener jeg ikke bør overlades alene til Sognepræstens Bestyrelse. Jeg hørte udtale af den ærede Minister,